

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 15.7.2014
COM(2014) 469 final

ZELENÁ KNIHA

**Co nejlepší využití tradičního evropského know-how: možné rozšíření unijní ochrany
zeměpisných označení na nezemědělské produkty**

Text s významem pro EHP

ZELENÁ KNIHA

Co nejlepší využití tradičního evropského know-how: možné rozšíření unijní ochrany zeměpisných označení na nezemědělské produkty

Obsah

Úvod.....	4
I – Co nejlepší využití zeměpisných označení: očekávané přínosy plynoucí z rozšíření ochrany zeměpisných označení EU na nezemědělské produkty	6
1. Zeměpisná označení v EU: současný stav.....	6
1.1 Co je to zeměpisné označení?	6
1.2 Právní rámec pro ochranu zeměpisných označení	6
1.2.1 Mezinárodní právní rámec	6
1.2.2 Právní rámec v EU	7
1.2.2.1 Jednotná ochrana na úrovni EU omezená na zemědělské produkty a potravinářské výrobky.....	7
1.2.2.2 Rozdílné vnitrostátní právní rámce pro nezemědělské produkty	8
2. Potenciální hospodářské, sociální a kulturní přínosy rozšíření ochrany zemědělských označení na úrovni EU na nezemědělské produkty	8
2.1 Hospodářský potenciál nezemědělských zeměpisných označení.....	8
2.2 Přínosy pro spotřebitele.....	9
2.3 Podpora mezinárodního úsilí EU o zvýšení ochrany zeměpisných označení	10
2.4 Zachování a ocenění evropských tradic, know-how, rozmanitosti kulturních projevů a kulturního dědictví	11
3. Otázky a problémy spojené se zajištěním toho, aby byly nezemědělské produkty způsobilé pro ochranu zeměpisných označení	11
4. Alternativy harmonizované ochrany EU.....	12
II – Uvolnění potenciálu nezemědělských produktů zajištěním ochrany zeměpisných označení na úrovni EU	14
1. Cíle a kritéria ochrany	14
1.1 Jaké označení: názvy a symboly	14
1.2 Jaká označení by měla být z ochrany zeměpisných označení vyloučena?.....	15

2. Na co by se měla ochrana zeměpisných označení vztahovat: průřezový nebo odvětvový přístup?	16
3. Souvislost mezi produktem a územím	16
3.1 Jak silná by měla být vazba na území?	16
3.2 Jakost a specifikace produktu.....	17
3.3 Pověst spojená s produktem	18
4. Možnosti zvýšení ochrany.....	19
4.1 Harmonizace vnitrostátních právních předpisů.....	19
4.2 Vytvoření jednoho systému platného v celé EU	19
5. Zápis.....	20
5.1 Úloha vnitrostátních správních orgánů v systému zápisů EU	20
5.2 Správa rejstříku EU	20
5.3 Obsah procesu	21
5.3.1 Žadatelé	21
5.3.2 Podání námítky proti zápisu zeměpisného označení.....	21
5.3.3 Poplatky.....	22
6. Rozsah ochrany	22
6.1 Úroveň poskytované ochrany.....	22
6.2 Sledování a prosazování práv spojených se zeměpisným označením.....	23
6.3 Doba trvání ochrany nezemědělských zeměpisných označení.....	23
7. Po zápisu	24
7.1 Zrušení ochrany.....	24
7.2 Možné konflikty mezi zeměpisným označením a ochrannými známkami	24
Závěr.....	25

Úvod

V dnešním globalizovaném světě je škála výrobků, které jsou nabízeny spotřebitelům, téměř neomezená. Aby spotřebitelé mohli činit informovaná rozhodnutí, musí shromažďovat a porovnávat informace o ceně a vlastnostech stále většího počtu produktů. Ceny a základní znaky výrobku nemusí být jedinými rozhodujícími faktory. Spotřebitelé hledají také způsob, jak rozpoznat autentické, původní kvalitní výrobky, a očekávají, že uváděná jakost a zvláštní znaky skýtají vlastnosti, kterých si cení a za něž jsou často ochotni si připlatit.

Pro tyto účely mohou být pověst anebo určité kvalitativní rysy, které jsou s produkty spojovány na základě jejich konkrétního původu, konkretizovány v to, co se nazývá „zeměpisným označením“ charakterizujícím produkt. Zeměpisná označení jsou označení, jež identifikují zboží jako pocházející z určité země, z určitého regionu nebo z určitého místa, jestliže lze některý kvalitativní rys, pověst nebo jiné vlastnosti produktu přičítat v podstatě jeho zeměpisnému původu. Příkladem jsou Bordeaux (víno), Vetro di Murano (sklo) nebo Prosciutto di Parma.

Zeměpisná označení jsou zcela evidentně důležitá pro zemědělské produkty, potraviny, vína a jiné alkoholické nápoje, je-li jejich zeměpisný původ spojen s vlastnostmi vyplývajícími buď přímo z půdy nebo klimatu (např. u vín), či z kombinace přírodních faktorů a tradičních způsobů výroby, které se v daném regionu používají (např. u Bayerisches Bier). Používání zeměpisných označení však není omezeno na zemědělské produkty. Zeměpisná označení mohou vyzdvihovat i zvláštní vlastnosti produktu, jež jsou zásluhou lidských faktorů v místě původu produktu, jakými jsou třeba zvláštní výrobní dovednosti a tradice. Tak je tomu například u řemesel, která zpravidla představují rukodělnou výrobu využívající místních přírodních zdrojů a jsou obvykle zakotvena v tradicích místních komunit.

Evropská unie (EU) je na takovéto autentické nezemědělské produkty založená na tradičních znalostech a výrobních metodách, jež jsou často zakořeněny v kulturním a společenském dědictví určité zeměpisné oblasti, bohatá – příkladem uveďme český křišťál, skotskou kostku (Scottish tartans), carrarský mramor (Marmo di Carrara) nebo míšeňský porcelán (Meissner Porzellan). Všechny tyto produkty jsou součástí tradičních evropských znalostí a dovedností, jsou důležité pro kulturní dědictví Evropy a přispívají ke kulturnímu a kreativnímu hospodářství. Jsou-li splněny náležitě podmínky pro využívání uvedeného know-how, tyto produkty mají rovněž značný hospodářský potenciál. K nejlepšímu možnému využívání místních odborných znalostí a místního dědictví napomáhají inovace a technologický pokrok.

Evropská unie je vázána pravidly pro ochranu zeměpisných označení na základě Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS), která platí pro všech 159 členů Světové obchodní organizace (WTO) a vztahuje se na zemědělské i nezemědělské produkty. Ve všech zemích, které jsou členy WTO, musí být zeměpisná označení chráněna, aby se zamezilo klamání veřejnosti, pokud jde o původ zboží, a aby se zamezilo nekalé hospodářské soutěži. Členové WTO mohou za tímto účelem používat různé právní nástroje. Někteří členové WTO, včetně patnácti členských států EU, mají zvláštní právní předpisy o ochraně zeměpisných označení nezemědělských produktů.

Na úrovni EU je nyní jednotná ochrana zeměpisných označení zajištěna u vín, lihovin, aromatizovaných vín a zemědělských produktů a potravin. U nezemědělských produktů harmonizace ani jednotná ochrana zeměpisných označení na úrovni EU v současnosti neexistuje. Místo toho se používají vnitrostátní právní nástroje, což má za následek rozdílné úrovně právní ochrany v Evropě. Producenti nezemědělských produktů, kteří chtějí chránit

zeměpisné označení v celé EU, si musí zajistit ochranu v každém členském státě zvlášť, což zjevně není v souladu s cíli vnitřního trhu.

Komise na tento problém poukázala ve svém sdělení z roku 2011 s názvem *Jednotný trh práv duševního vlastnictví*¹ a navrhla, aby byl důkladně zanalyzován stávající právní rámec pro ochranu zeměpisných označení nezemědělských produktů v členských státech a jeho důsledky pro vnitřní trh.

V návaznosti na toto sdělení byla v roce 2012 zadána *studie ochrany zeměpisných označení u nezemědělských produktů na vnitřním trhu* (dále jen „studie“)². V této studii, kterou Komise zveřejnila v březnu 2013, se dospělo k závěru, že stávající právní nástroje, které mají producenti k dispozici na vnitrostátní a evropské úrovni, nejsou dostatečné. Dne 22. dubna 2013 uspořádala Komise veřejné slyšení s cílem projednat výsledky studie a nabídnout platformu pro širokou diskusi o potřebě účinnější ochrany zeměpisných označení nezemědělských produktů na úrovni EU. Požadavek uvedený ve studii, tj. aby byla zeměpisná označení nezemědělských produktů na úrovni EU lépe chráněna, podpořilo mnoho zúčastněných stran.

Na základě výsledků studie a veřejného slyšení se Komise rozhodla tuto záležitost dále analyzovat prostřednictvím předkládané zelené knihy. Ta má otevřít co nejširší konzultaci se všemi zúčastněnými stranami ohledně toho, zda je v EU zapotřebí zvýšit ochranu zeměpisných označení nezemědělských produktů, a pokud ano, jaký přístup by se měl zaujmout. Všechny zainteresované strany se vyzývají, aby se vyjádřily k záležitostem nadneseným v této zelené knize a odpověděly na konkrétní otázky. Komise vezme výsledky těchto konzultací v úvahu při rozhodování, zda je na úrovni EU záhodno podniknout další kroky.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/ipr_strategy/COM_2011_287_en.pdf

² Tato studie byla provedena před přistoupením Chorvatska k Evropské unii a situací v této zemi se nezabývá.

I – Co nejlepší využití zeměpisných označení: potenciální přínosy plynoucí z rozšíření unijní ochrany zeměpisných označení na nezemědělské produkty

1. Zeměpisná označení v EU: současný stav

1.1 Co je to zeměpisné označení?

Zeměpisné označení („ZO“) je označení (obvykle název), které se používá u produktů se specifickým zeměpisným původem, jejichž kvalitativní znaky, vlastnosti nebo pověst lze v zásadě přičíst jejich místu původu. Zeměpisné označení obvykle obsahuje název místa původu zboží nebo sestává z tohoto názvu. Tento název mohou společně používat všechny podniky v dané oblasti, které dotýčný výrobek vyrábějí předepsaným způsobem. K příkladům některých světoznámých ZO patří Champagne a Prosciutto di Parma.

Cílem ochrany ZO jako práva duševního vlastnictví je zajistit pro producenty spravedlivou hospodářskou soutěž a spotřebitelům poskytnout spolehlivé informace o místě anebo způsobu výroby a o jakosti produktu³. Ochrana ZO napomáhá zachovat tradiční a vysoce jakostní produkty a související know-how a pracovní místa. Ochrana ZO proto podporuje malé a střední podniky a výrobce. Zeměpisná označení zdůrazňují vztah mezi lidskou činností, kulturou, územím a zdroji a pomáhají chránit nehmotná aktiva, jako jsou pověst nebo normy jakosti.

Ochrana ZO představuje rovněž pobídku k investicím do nových technologií a inovací na ochranu vysoce jakostních produktů při současném zachování konkurenceschopnosti.

Zeměpisná označení mají zvláštní znaky, které je odlišují od ostatních práv duševního vlastnictví: zpravidla nejsou ve vlastnictví jednoho subjektu, jak tomu bývá u ochranných známek nebo patentů. Zeměpisná označení patří celé komunitě, tj. všem producentům, jejichž produkty pocházejí z vymezené zeměpisné oblasti a splňují specifikace stanovené pro dané ZO.

1.2 Právní rámec pro ochranu zeměpisných označení

1.2.1 Mezinárodní právní rámec

Ochrana ZO zajišťuje řada smluv, které spravuje Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO), především Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví z roku 1883⁴ a Lisabonská dohoda o ochraně označení původu a o jejich mezinárodním zápisu⁵.

³ Stejně jako v případě jiných produktů musí i produkty nesoucí ZO vyhovovat stávajícímu systému „základních požadavků“ a požadavků na bezpečnost výrobků v EU, které zajišťují řádné fungování vnitřního trhu, bezpečnost výrobků pro jednotlivce a ochranu některých jiných veřejných zájmů, jako jsou ochrana životního prostředí nebo energetická účinnost.

⁴ Pařížská úmluva obecně odkazuje na „provenienci zboží“ a „označení původu“ jako na předmět průmyslového vlastnictví, tyto pojmy však nedefinuje. Stranou této úmluvy jsou všechny členské státy EU.

⁵ Smluvní stranou Lisabonské dohody je deset členských států EU. Sedm členských států ji ratifikovalo: Bulharsko, Česká republika, Francie, Maďarsko, Itálie, Portugalsko a Slovensko. Tři členské státy ji podepsaly, avšak neratifikovaly: Španělsko, Řecko a Rumunsko.

Mezinárodní ochranou zeměpisných označení v rámci WTO se mimoto zabývají články 22 až 24 dohody TRIPS⁶.

Tyto mezinárodní dohody umožňují zajistit ochranu ZO u všech typů produktů, zemědělských i nezemědělských. Významně se však liší, pokud jde o definici, oblast působnosti, související opatření týkající se prosazování a jiné aspekty ochrany ZO.

1.2.2 Právní rámec v EU

V Evropě je ochrana ZO dostupná pro zemědělské i nezemědělské produkty. Zemědělské produkty a potraviny (vína, lihoviny) mohou využívat jednotné ochrany, která je poskytována výhradně na úrovni EU. Nezemědělská ZO jsou chráněna pouze na vnitrostátní/regionální úrovni, a to prostřednictvím různých vnitrostátních právních rámců.

1.2.2.1 Jednotná ochrana na úrovni EU omezená na zemědělské produkty a potravinářské výrobky

Na úrovni EU byla jednotná ochrana ZO zavedena pro vína (1970), lihoviny (1989), aromatizovaná vína (1991) a ostatní zemědělské produkty a potraviny (1992). Hlavním cílem těchto systémů je prosazovat v potravinovém řetězci kvalitu, rozmanitost a hodnotu, zachovávat tradiční know-how v odvětví a podněcovat diverzifikaci a zaměstnanost ve venkovských oblastech. Prostřednictvím těchto systémů požívají chráněné názvy zahrnutých produktů dalekosáhlé jednotné ochrany v celé EU, a to na základě jediného postupu podávání a vyřizování žádostí. Na konci dubna 2014 bylo na úrovni EU zapsáno 336 názvů lihovin, 1 577 názvů vín a 1 184 názvů potravin a zemědělských produktů. Odhadovaná hodnota prodeje produktů nesoucích zeměpisné označení EU v roce 2010 činila 54,3 miliardy EUR, včetně vývozu v hodnotě 11,5 miliardy EUR (15% vývozu potravinářského a nápojářského průmyslu v EU).

Soudní dvůr Evropské unie potvrdil, že ZO představuje právo duševního vlastnictví⁷. Systém EU pro jejich ochranu je výhradní a brání členským státům v tom, aby zřizovaly zvláštní souběžné vnitrostátní nebo regionální systémy (jako je tomu například u ochranných známek)⁸. Vnitrostátní systémy mají řídit první krok postupu podávání a vyřizování žádostí o zápis zeměpisného označení EU a mají zajišťovat správní prosazování (tj. provádět úřední kontroly souladu se specifikacemi produktů stanovenými producenty a sledovat používání ZO na trhu)⁹.

⁶ Článek 22 dohody TRIPS obsahuje definici zeměpisného označení a stanoví obecnou povinnost členů WTO zajistit ochranu před klamavým užíváním zeměpisných označení a před takovým užíváním, které by představovalo akt nekalé soutěže. Tento článek rovněž vyžaduje, aby strany odmítly nebo zrušily zápis ochranné známky, která obsahuje zeměpisné označení nebo která z něho sestává, u zboží, které nepochází z označeného území, jestliže by užívání označení v ochranné známce u tohoto zboží uvádělo v omyl veřejnost, pokud jde o pravé místo původu. Článek 23 dohody TRIPS přiznává vyšší úroveň ochrany zeměpisným označením pro vína a lihoviny. V čl. 23 odst. 1 je jako norma stanovena absolutní ochrana, což vyžaduje, aby strany zabránily zápisu zeměpisného označení u vín/lihovin, které nepocházejí z místa uvedeného v příslušném zeměpisném označení, i v případech, kdy je uveden i skutečný původ zboží nebo kdy je zeměpisné označení uvedeno v překladu nebo je doprovázeno výrazy jako „druh“, „typ“, „styl“, „napodobenina“ nebo podobnými. Zeměpisná označení vín a lihovin musí být chráněna i v případě, že by nenáležitě využívání zeměpisného označení neuvádělo spotřebitele v omyl.

⁷ Viz rozsudek Soudního dvora ve věci Turrón de Jijona, C-3/91, bod 37, nebo ve věci Prosciutto di Parma, C-108/01, bod 64.

⁸ Viz rozsudek Soudního dvora ve věci Budějovický Budvar, C-478/07, bod 114.

⁹ Viz rozsudek Soudního dvora ve věci Felino, C-35/13, bod 28.

System EU pro ochranu ZO zemědělských produktů se obecně považuje za úspěšný, což dokládá nedávná studie zadaná Evropskou komisí¹⁰. Tento systém přináší spotřebitelům a producentům hmatatelný prospěch – spotřebitelům se dostávají podrobné informace a záruka jakosti, producenti mají stálejší zisková rozpětí, produkty se těší většímu zviditelnění (často díky přítomnosti na obchodních veletrzích) a dostávají se na nové domácí anebo vývozní trhy a producenti mají lepší přístup k podpůrným fondům a investiční podpoře. Ochrana ZO pomáhá rovněž zachovat místní infrastrukturu a pracovní místa, zejména v chudších oblastech, a přináší proto prospěch společnosti jako celku.

1.2.2.2 Rozdílné vnitrostátní právní rámce pro nezemědělské produkty

Právní předpisy členských států upravující ochranu nezemědělských ZO nebyly dosud harmonizovány. Příslušné vnitrostátní rámce se proto mezi jednotlivými členskými státy značně liší. Významné rozdíly existují co do definic, postupů zápisu a nákladů, rozsahu ochrany a prostředků vymáhání. Nezemědělská ZO jsou proto v závislosti na zemi produkce předmětem různých úrovní ochrany, které vycházejí ze základní ochrany stanovené v dohodě TRIPS.

Ve všech členských státech EU se na nezemědělské produkty vztahují právní předpisy o nekalé hospodářské soutěži nebo o klamání spotřebitele. Tak je tomu i v případě právních předpisů o ochranných známkách, jež mohou také poskytnout určitou míru ochrany. Zvláštní systémy zajišťující ochranu ZO nezemědělských produktů v současnosti fungují v patnácti členských státech¹¹. Tyto právní předpisy mají různé formy a sahají od regionálních či vnitrostátních předpisů týkajících se určitých řemesel (např. keramiky) přes zvláštní právní předpisy vztahující se na určitý výrobek (např. nože Solingen) až po regionální či vnitrostátní právní předpisy, které chrání všechna ZO nezemědělských produktů¹².

Otázka:

1. Mají podle vás současné rozdíly v úrovni a v prostředcích ochrany ZO nezemědělských produktů v jednotlivých členských státech EU nějaké výhody nebo nevýhody? Svou odpověď vysvětlete.

2. Potenciální hospodářské, sociální a kulturní přínosy rozšíření ochrany zeměpisných označení na úrovni EU na nezemědělské produkty

2.1 Hospodářský potenciál nezemědělských zeměpisných označení

Zdá se, že harmonizovaný systém EU pro ZO má pro výrobce nezemědělských produktů dvě hlavní potenciální výhody. Větší osobitost a přitažlivost jejich produktů v celé EU v důsledku

¹⁰ Studie o významu výroby zemědělských produktů a potravin, vín, aromatizovaných vín a lihovin chráněných zeměpisným označením (*Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)*) je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en.htm

¹¹ Belgie (Valonsko), Bulharsko, Česká republika, Chorvatsko, Estonsko, Francie, Maďarsko, Německo, Lotyšsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko (region Murcie), viz studie, s. 30.

¹² Studie o ochraně zeměpisných označení nezemědělských produktů na vnitřním trhu, s. 29–73, http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/geo-indications/130322_geo-indications-non-agri-study_en.pdf

zaručení jakosti a původu by mohla podpořit prodej¹³ a v celé EU by existovala účinnější a jednotná ochrana proti ztrátám způsobeným paděláním a napodobováním.

Ochrana ZO se může vztahovat na všechny typy nezemědělských produktů a metody produkce, od produktů, které jsou technologicky málo nebo středně náročné, jako je český křišťál, až po technologicky nejvyspělejší výrobky. V nedávné studii se odhadovalo, že přímá a nepřímá zaměstnanost v odvětví nezemědělských produktů nesoucích ZO činí v Evropě až 4,08 milionu pracovních míst¹⁴. Tato pracovní místa se nacházejí především v malých a středních podnicích v chudších regionech¹⁵. Dvě třetiny regionů, z nichž pocházejí nezemědělské produkty nesoucí ZO, mají míru chudoby nebo míru nezaměstnanosti vyšší než 20%.

Záruka dobrého jména anebo kvality nezemědělského produktu, který by v celé EU požíval ochrany ZO, by mohla producentům pomoci získat přístup k podpůrným fondům a investiční podpoře poskytované orgány veřejné moci a usnadnit přístup na obchodní veletrhy. Možnost připojit se k celounijnímu harmonizovanému systému ZO by mohla zlepšit rovněž kolektivní organizaci a správu chráněných názvů ze strany sdružení producentů.

Znamé ZO by také mohlo znamenat větší propagaci místa nebo regionu původu a zajistit multiplikační efekty (např. v podobě podpory cestovního ruchu¹⁶, obchodních veletrhů a kulturních činností), čímž by se vytvořilo více pracovních příležitostí¹⁷.

Pracovní místa vytvořená určitým produktem, který nese ZO, se obvykle kvůli neodmyslitelným vazbám na konkrétní území nemohou přemístit jinam. Z tohoto hlediska by větší prosperita určitých regionů v důsledku přiznání ochrany ZO nezemědělských produktů mohla v některých ekonomicky nestabilních oblastech pomoci zachovat pracovní místa a bohatství.

Otázky:

2. Domníváte se, že by větší a harmonizovaná ochrana zeměpisných označení EU u nezemědělských produktů na úrovni EU mohla mít pozitivní hospodářské dopady na vnitřní trh, jak se uvádí výše?
3. Myslíte, že by taková ochrana mohla mít na hospodářství EU nepříznivé dopady?

2.2 Přínosy pro spotřebitele

Spotřebitelům, kteří věnují pozornost zeměpisnému původu produktů, kteří jsou vnímaví vůči kultuře nebo tradicím, jež jsou v produktech zakotveny, nebo kteří se zajímají o zvláštní vlastnosti nebo o kvalitu produktů, umožňují zeměpisná označení přijímat informovaná a

¹³ Zeměpisná označení mimoto hrají důležitou úlohu v tom, že producentům umožňují dodávat zboží velkoplošně působícím maloobchodníkům a hledat nové zákazníky mimo oblasti, v nichž jsou jejich produkty tradičně známy a jsou spotřebiteli oceňovány. Jelikož spotřebitelé na zahraničních trzích považují ZO za dodatečnou záruku jakosti produktu, kterou kontroluje externí subjekt, ZO také pomáhají producentům získat přístup na nové vývozní trhy.

¹⁴ Studie, s. 133.

¹⁵ Zdroj: evropská statistika chudoby a nezaměstnanosti pro regiony NUTS 2. Tak je tomu například v případě belgické krajky (dentelles de Binche) nebo černého jílu z portugalského Olho Marinho (louça de barro preto de Olho Marinho).

¹⁶ Např. Evropská cesta keramiky (od května 2012 certifikovaná Radou Evropy jako „kulturní cesta“), která má zvýšit přitažlivost území, na nichž se vyrábí keramika, jako udržitelých turistických destinací.

¹⁷ Viz: *Geographical Indications, An introduction*, WIPO,

http://www.wipo.int/export/sites/www/freepublications/en/geographical/952/wipo_pub_952.pdf

bezpečná rozhodnutí na základě spolehlivých údajů¹⁸. Zeměpisná označení mají spotřebitelům poskytovat jistotu, že produkt má díky specifickému místu původu určitou jakost, vlastnosti či pověst, je-li to něco, co oceňují.

Hlavním prvkem stávajících systémů zeměpisných označení EU v zemědělském odvětví jsou úřední kontroly nebo monitorovací mechanismy, které mají zajistit, aby produkty užívající chráněné ZO vyhovovaly specifikacím produktu. Ochrana ZO představuje nástroj, který zamezuje podvodnému používání názvu ZO na trhu. Nesnaží se omezit sortiment výrobků, který mají spotřebitelé na výběr, nýbrž vyhrazuje konkrétní označení pro používání u produktů, jež splňují dané specifikace a mají jednoznačnou vazbu na určité území. Nebrání ostatním producentům uvádět na trh stejný typ produktů pod jiným názvem. Zeměpisná označení mají v zásadě chránit spotřebitele před pořízením zboží, které nemá jakost a vlastnosti, jež očekávají a za něž jsou možná ochotni si připlatit¹⁹.

Otázky:

4. Domníváte se, že by harmonizovaná ochrana zeměpisných označení EU u nezemědělských produktů mohla být pro spotřebitele prospěšná?
5. Spatřujete potenciální negativní důsledky pro spotřebitele?

2.3 Podpora mezinárodního úsilí EU o zvýšení ochrany zeměpisných označení

Zavedení jednotné ochrany ZO nezemědělských produktů v EU by mohlo mít kladný dopad rovněž na sjednávání obchodních dohod se třetími zeměmi, které mají zájem na zajištění lepší ochrany svých nezemědělských ZO v EU. Neexistence harmonizovaného a soudržného systému ochrany ZO v EU u nezemědělských produktů ovlivňuje schopnost EU jednat o dané záležitosti na dvoustranném základě a dosáhnout v těchto zemích lepší ochrany pro zemědělská zeměpisná označení EU. Ochrana nezemědělských ZO třetích zemí na trhu EU se stává stále důležitějším faktorem v řadě dvoustranných jednání s obchodními partnery EU. Ti mají často pozoruhodně bohatou tradici, pokud jde o známé řemeslné a nezemědělské produkty: Indie například chrání některá nezemědělská ZO v souvislosti se sáří, s šálý a s malbami na hedvábí.

Na mnohostranné úrovni v rámci WTO by z jednotného evropského systému ochrany nezemědělských ZO mohly těžit rovněž snahy EU o zlepšení úrovně ochrany ZO. V rámci jednání o rozvojovém programu z Dohy ve WTO usiluje EU o rozšíření vysoké úrovně ochrany, která je v současnosti poskytována pouze vínu a lihovinám, na všechny ostatní produkty.

¹⁸ V průzkumu Eurobarometr (298), který se uskutečnil v roce 2008, uvedlo 26 % spotřebitelů, že se zajímají o zemi původu nepotravinářských výrobků (nikoli o zeměpisná označení jako taková), což znamená, že tento aspekt zaujímá čtvrté místo po ceně, bezpečnosti a značce.

¹⁹ Pro výrobce má smysl investovat do výroby vysoce jakostních výrobků jen tehdy, pokud si spotřebitelé jsou kvality jejich výrobků vědomi. Jestliže se firma rozhodne vyrábět vysoce jakostní výrobky, budou výnosy plynoucí z tohoto rozhodnutí zajištěny v budoucnu, a to v důsledku dlouhodobých investic výrobce do budování dobrého jména. Z tohoto důvodu jsou firmy motivovány k investicím do svého dobrého jména, a mohou tak dosáhnout vyšší ceny pouze tehdy, je-li spotřebitelům známa kvalita jejich výrobků. Spotřebitel zase získá široký výběr vysoce jakostních a bezpečných výrobků.

Otázka:

6. Spatřujete výhody nebo nevýhody v harmonizované ochraně zeměpisných označení EU u nezemědělských produktů s ohledem na obchodní vztahy EU se třetími zeměmi? Pokud ano, jaké?

2.4 Zachování a ocenění evropských tradic, know-how, rozmanitosti kulturních projevů²⁰ a kulturního dědictví

Nejlepším způsobem, jak mohou nezemědělské produkty, které jsou obvykle způsobilé pro ZO, účinně soutěžit, je konkurovat jiným produktům svou pravostí, specifickou kvalitou a dalšími, spotřebiteli oceňovanými vlastnostmi. Tyto nezemědělské produkty jsou pod stálým tlakem výrobků, které se snaží přivlastnit si jejich pověst a které jsou často méně kvalitní a prodávají se za nižší ceny. Produkty způsobilé pro ZO mohou uspět, je-li hospodářská soutěž založena na poctivém jednání. Pokud však z pověsti a z očekávané pravosti a jakosti původních výrobků těží napodobeniny používající zeměpisný název, s nímž je dobrá pověst spjata, mohou se původní výrobky nakonec přestat vyrábět a zmizet, jako tomu bylo v případě litevského lněného textilu. Produkty nesoucí ZO zachovávají tradiční a vzácné know-how, které se předává z generace na generaci. Příslušné výrobní metody a související činnosti identifikují místní společnost a tato identifikace se utvářela po dlouhou dobu. Produkty se ZO udržují sítě, v jejichž rámci spolupracují producenti navzájem mezi sebou a s ostatními místními zúčastněnými subjekty, například s orgány veřejné moci a s organizacemi cestovního ruchu, čímž v regionu pomáhají vytvářet sociální kapitál. Jestliže produkty nesoucí ZO kvůli nedostatečné ochraně zmizí, může být navíc poškozena významná část evropského historického, kulturního a sociálního dědictví.

Otázky:

7. Domníváte se, že by harmonizovaná ochrana nezemědělských ZO na úrovni EU pomohla zachovat tradiční kulturní a umělecké dědictví, které ve způsobilých produktech nalézá svůj odraz? Svou odpověď vysvětlete.
8. Přispěla by taková ochrana k tvorbě sociálního kapitálu v oblastech výroby?

3. Otázky a problémy spojené se zajištěním toho, aby byly nezemědělské produkty potenciálně způsobilé pro ochranu zeměpisných označení

Čím lepší je pověst a uznání ZO, tím je pravděpodobnější, že se konkurenti pokusí toho využít a zneužijí název u zboží, které z dané zeměpisné oblasti nepochází nebo které nesplňuje příslušné produktové specifikace či kvalitativní vlastnosti, jež jsou s tímto názvem spojeny. Zneužití ZO vede tomu, že řádně jednající obchodníci přicházejí o příjmy a podíl na trhu, a jeho důsledkem je i možné poškození dobré pověsti a vznik dodatečných právních nákladů.

Podle studie byly kvůli zneužití ZO nahlášeny významné problémy a ztráty u 57,4 % zkoumaných produktů ($n=94$)²¹. Jednalo se například o následující problémy:

²⁰ Evropská unie je od roku 2006 smluvní stranou Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů a podle článku 167 Smlouvy o EU Unie ve své činnosti podle ostatních ustanovení Smluv přihlíží ke kulturním hlediskům, zejména s cílem uznávat a podporovat rozmanitost svých kultur.

²¹ Studie, s. 97.

- napodobeniny pocházející ze stejné země²², z jiných zemí EU²³ nebo ze třetích zemí, zejména z Asie²⁴,
- používání názvů připomínajících chráněný název u nesouvisejících produktů, například označení „belgický kámen“ pro napodobeninu belgické břidlice (Pierre bleue de Belgique), označení „Botticino Royal“ a „New Botticino“ u tureckého mramoru²⁵, nebo
- používání názvů připomínajících chráněný název u jiných typů produktů (například čínská žula, indická břidlice a vápěnc z jiných zemí, u nichž se používá název „přírodní kámen z Kastilie a Leónu“)²⁶.

Náklady na podání žaloby na porušovatele mohou pro společnosti představovat značnou finanční zátěž. Odhadované náklady na podání žaloby u soudů nebo správních orgánů činí v případě českého granátu 200 000 CZK (přibližně 7 770 EUR) ročně a v případě solingenských nožů zhruba 50 000 EUR ročně²⁷. Podle situace mohou být náklady na zajištění účinné ochrany podstatně vyšší.

Ze studie vyplývá, že k tomu, aby se chránili před porušováním, používají výrobci řadu strategií, jako například protestní dopisy (např. Harris Tweed, Schwarzwälder Kuckucksuhr), kampaně proti padělání (např. švýcarské hodinky), zápisy ochranných známek (např. Ceramica Artistica e tradizionale di Vietri sul Mare) nebo podání žaloby (např. keramika Deruta, Murano).

Ve studii je vyvozen závěr, že výsledek všech těchto opatření je kvůli neexistenci jednotného právního rámce EU pro ochranu nezemědělských ZO často nejistý, což vede k různým systémům s rozdílnou úrovní ochrany a prosazování a bez jednoznačného všeobecného rámce.

Otázky:

9. Domníváte se, že by harmonizovaná ochrana zeměpisného označení EU u nezemědělských produktů mohla producentům pomoci bránit se napodobování a zneužívání? Svou odpověď vysvětlete.
10. Jak by se mohli konkurenční výrobci chránit před podváděním v souvislosti se ZO?

4. Alternativy harmonizované ochrany EU

Studie zjistila, že jsou-li stávající vnitrostátní nástroje používány k ochraně ZO na úrovni EU u nezemědělských produktů, zajišťují určitou míru ochrany.

²² Koberce z Aubussonu (Tapisserie d'Aubusson), fajáns z Moustiers (faïence de Moustiers), kámen Bourgogne (Pierre de Bourgogne) atd.

²³ Například italské napodobeniny kamene Bourgogne (Pierre de Bourgogne), rumunské napodobeniny muránského skla (Vetro di Murano).

²⁴ Například krajka z Binche (dentelles de Binche), carrarský mramor (Marmo di Carrarra), muránské sklo (Vetro di Murano), keramika z Horezu, přírodní kámen z Kastilie a Leónu.

²⁵ Botticino je město v provincii Brescia v Itálii.

²⁶ Studie, s. 99.

²⁷ Tamtéž, s. 109.

Právní předpisy o nekalé hospodářské soutěži²⁸ a klamání spotřebitele, které existují ve všech členských státech EU, poskytují ochranu před nekalými obchodními praktikami, včetně klamavých informací o hlavních znacích produktu, jako je jeho zeměpisný původ²⁹. V praxi jsou však tyto právní předpisy omezené, pokud jde o rozsah, v jakém mohou zajistit účinnou ochranu před zneužíváním názvů nezemědělských produktů.

Tyto právní předpisy se mimoto mezi jednotlivými členskými státy dosud významně liší. Za prosazování těchto právních předpisů například odpovídají různé vnitrostátní, regionální nebo místní orgány³⁰ (např. ve Španělsku), nebo soukromá spotřebitelská sdružení (např. v Německu), což znamená rozdílné náklady, postupy a formální požadavky. Podle studie³¹ nebyl v zemích, v nichž lze prostřednictvím těchto orgánů vymáhat dodržování právních předpisů, zjištěn žádný příklad opatření na ochranu nezemědělských ZO.

Ze studie je také patrné, že producenti často občanskoprávní řízení kvůli nekalým praktikám nezahajují z toho důvodu, že náklady mohou být značné a často je obtížné získat důkazy³².

Rovněž ochrana ochranných známek má své meze. Ochranná známka vlastníka opravňuje k tomu, aby vyloučil užívání ochranné známky ze strany všech ostatních subjektů. Zvolená ochranná známka (název, logo atd.) nemusí mít žádnou spojitost s produkty nebo s jejich původem. Chráněné ZO má naopak spotřebitelům zaručit, že zboží bylo vyrobeno na určitém místě, a má proto zvláštní vlastnosti. Ochranná známka tak obvykle nemůže poskytovat stejné informace a záruky jako ZO.

V některých případech může ZO získat určitou ochranu na základě práva ochranných známek, konkrétně prostřednictvím kolektivních nebo certifikačních známek. Kolektivní známky vlastní společně určité seskupení producentů (např. sdružení) a může je používat více než jedna osoba s tím, že uživatel musí být členem seskupení a dodržovat stanovená pravidla. Certifikační známku vlastní právní subjekt provádějící certifikaci, který ověřuje, zda je známka používána podle norem pro osvědčování. Certifikační subjekt kontroluje užívání známky a má výhradní právo zabránit neoprávněnému používání. Sám certifikační subjekt obvykle známku používat nemůže a její užívání je dostupné pro každého, kdo splní normy pro osvědčování. Tyto druhy ochrany vykazují některé znaky ochrany ZO. Obecné právní předpisy o ochranných známkách však neobsahují předem stanovené normy, zejména souvislost s konkrétní zeměpisnou oblastí, a držitel může zcela libovolně stanovit vlastní pravidla používání. Kolektivní a certifikační známky proto neposkytují stejné základní záruky

²⁸ Nekalou hospodářskou soutěž lze definovat jako „soutěžní jednání, které je v rozporu s poctivými obchodními praktikami a odvětvovými obchodními zvyklostmi“.

²⁹ Nekalé obchodní praktiky, které jsou v Evropské unii a dalších třech zemích EHP zakázány, jsou definovány ve směrnici 2005/29/ES. Článek 6 zdůrazňuje, že obchodní praktika musí být považována za klamavou, pokud obsahuje nesprávné informace nebo pokud jakýmkoli způsobem uvádí nebo je schopná uvést průměrného spotřebitele v omyl ve vztahu k hlavním znakům produktu, jako je zeměpisný nebo obchodní původ. V článku 11 jsou stanovena konkrétní nápravná opatření, jelikož členské státy a ostatní země EHP musí zajistit, aby pro boj proti nekalým obchodním praktikám existovaly vhodné a účinné prostředky. Tyto prostředky musí zahrnovat právní předpisy, které osobám nebo organizacím, jež mají oprávněný zájem (spotřebitelům a soutěžitelům), umožní podat žalobu pro používání nekalých praktik a/nebo napadnout tyto nekalé obchodní praktiky u správního orgánu.

³⁰ Správní orgány v Bulharsku, na Kypru, v Estonsku, Finsku, Německu, Řecku, Itálii, Lotyšsku, Lucembursku, Polsku, Portugalsku, Rumunsku a Slovinsku jsou povinny prověřovat stížnosti, které obdrží. Většina příslušných orgánů může stížnosti z různých důvodů zamítnout, například v Belgii je z důvodu hospodárnosti zamítáno 40 % všech stížností a projednávají se pouze stížnosti, které se týkají významných finančních ztrát.

³¹ Studie, s. 35.

³² Studie, s. 34–35.

jako systém ZO³³. Stávající systém ochranných známek v EU nezahrnuje certifikační známky, ale producentům produktů nesoucích ZO umožňuje zapsat jejich názvy jako kolektivní ochrannou známku Společenství.

Ve většině případů se vnitrostátní nebo regionální předpisy vztahující se na určitá řemesla zabývají pouze společnými strategiemi na podporu nebo ochranu jednotlivých místních řemesel. Zvláštní právní předpisy týkající se výrobků pak stanoví specifikace výrobku (např. nože Solingen, Harris Tweed, Bordado da Madeira). Stávající regionální a vnitrostátní právní předpisy o ochraně celého odvětví nejsou harmonizovány a v hlavních aspektech, jako jsou definice ZO, rozsah ochrany, postupy zápisu, poplatky, kontroly a prosazování, se značně liší. Ochrana prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů může mimoto zajistit pouze to, že ZO je respektováno v příslušném členském státě. Vnitrostátní právní předpisy nezajišťují ochranu v celé EU ani nezaručují rovné podmínky ochrany na jednotném trhu.

Otázka:

11. Jaký je váš názor na stávající alternativy harmonizované ochrany nezemědělských ZO?

II – Možnosti ochrany zeměpisných označení na úrovni EU

Na výše uvedené problémy lze na úrovni EU reagovat rozličnými způsoby. Lepší ochrana ZO musí být slučitelná se stávajícím evropským a mezinárodním právním rámcem a uspokojovat ekonomické potřeby i potřeby zúčastněných stran. Srovnávacím měřítkem je jednoznačně stávající systém zemědělských ZO. V následujícím oddíle zelené knihy chce Komise zjistit názory zainteresovaných stran na řadu parametrů, které se pro navržení případné unijní iniciativy v oblasti ochrany ZO nezemědělských produktů považují za klíčové.

1. Cíle a kritéria ochrany

Možné cíle případných nových opatření sahají od splnění minimálních požadavků na ochranu ZO, které stanoví dohoda TRIPS, po stanovení dodatečných kritérií, jako jsou například kritéria obsažená v právních předpisech EU o zemědělských ZO.

1.1 Jaké označení: názvy a symboly

Označením, které se při odkazování na produkt způsobilý pro ochranu ZO používá nejčastěji, je jeho název. Ten velmi často obsahuje název zeměpisné oblasti (konkrétního místa, regionu

³³ Viz „Guide to geographical indicators linking products and their origins“, autoři Daniele Giovannucci, Tim Josling, William Kerr, Bernard O'Connor, May T. Yeung (Mezinárodní obchodní centrum).

nebo země, např. Herend³⁴), případně ve spojení s názvem samotného výrobku, například skotská kostka (Scottish tartan)³⁵ nebo koberce z Aubussonu (tapisserie d'Aubusson)³⁶.

Zeměpisné označení však může spočívat i v nezeměpisném názvu, je-li jednoznačně spojen s místem původu. Rozšíření definice ZO na tento druh názvu by umožnilo pokrýt více produktů. Toto řešení bylo přijato i v unijním systému pro zemědělská ZO, v jehož rámci jsou jako ZO chráněny například sýr feta³⁷ a španělské šumivé víno Cava³⁸.

Další možností, která by dovolila ještě širší pokrytí, je ochrana ZO zahrnujících netextové znaky nebo symboly, jež jsou jednoznačně spojeny s určitým regionem, konkrétním místem nebo zemí, jako jsou například obrysy určité zeměpisné oblasti³⁹.

Otázky:

12. Pokud by byl na úrovni EU vyvinut nový systém, měl by chránit ZO zahrnující nezeměpisné názvy, které jsou jednoznačně spojeny s určitým místem?
13. Pokud ano, jak by mohl systém zajistit, aby se tato ochrana nedotkla práv ostatních producentů?
14. Měla by se podobná ochrana vztahovat rovněž na symboly, jako jsou třeba obrysy určité zeměpisné oblasti? Pokud ano, za jakých podmínek?

1.2 Jaká označení by měla být z ochrany zeměpisných označení vyloučena?

Dohoda TRIPS stanoví několik možných výjimek z povinnosti zajistit ochranu ZO. K těmto výjimkám patří druhové názvy⁴⁰, případy, kdy existuje kolidující starší ochranná známka⁴¹, a do jisté míry případy zahrnující homonymní zeměpisná označení⁴². Název se považuje za druhový, představuje-li na příslušném území země, v níž se požaduje ochrana, běžný název

³⁴ Známy název používaný k označení porcelánových servisů a dekorativních předmětů pojmenovaných po městě Herend v Maďarsku.

³⁵ Tartan je tradiční skotský látkový vzor s různě širokými a barevnými pruhy, které se vzájemně protínají do čtverců. Definice viz <http://www.merriam-webster.com/dictionary/tartan>. Scottish Tartans Society (skotská společnost pro tartany založená v roce 1963) vede rejstřík všech známých tartanů, kterých eviduje zhruba 1 300.

³⁶ Koberce z Aubussonu jsou podlahové krytiny tkané ručně ve vesnicích Aubusson a Felletin v departementu Creuse v centrální Francii.

³⁷ V Řecku se nenachází žádný region s názvem „Feta“, v důsledku dlouhodobého a důsledného používání však označení „feta“ vytvořilo silnou vazbu se zeměpisnou oblastí, v níž se vyrábí.

³⁸ Cava se vyrábí v autonomních oblastech Katalánsko, Kastilie a León, Aragonie, Navarra, La Rioja, Extremadura a Valencie.

³⁹ Typickým příkladem je kartografické zobrazení amerického státu Florida u „pomerančů“.

⁴⁰ Ustanovení čl. 24 odst. 6 dohody TRIPS: „Nic v tomto oddílu nebude vyžadovat, aby Člen uplatňoval její ustanovení na zeměpisná označení kteréhokoli jiného Člena u zboží a služeb, u nichž je příslušné označení shodné s výrazem obvyklým v běžné řeči jako běžné jméno tohoto zboží nebo služeb na území tohoto Člena. (...)“.

⁴¹ V čl. 24 odst. 5 dohody TRIPS se stanoví, že „pokud byla ochranná známka přihlášená nebo zapsána v dobré víře, nebo pokud byla práva k ochranné známce získána užíváním v dobré víře předtím, než je zeměpisné označení chráněno ve své zemi původu, nebudou opatření, přijatá k uplatňování tohoto oddílu, na úkor zápisné způsobilosti nebo platnosti zápisu ochranné známky nebo právu na užívání ochranné známky na základě toho, že je tato ochranná známka shodná nebo podobná zeměpisnému označení“.

⁴² V čl. 23 odst. 3 dohody TRIPS se stanoví, že „v případě stejně znějících zeměpisných označení pro vína bude, s výhradou ustanovení odstavce 4 článku 22, poskytnuta ochrana každému označení. Každý Člen stanoví praktické podmínky, na základě kterých bude dotyčné stejně znějící zeměpisné označení odlišeno od jiných a bude brát v úvahu potřebu, aby bylo zajištěno spravedlivé zacházení zúčastněným výrobcům a dále aby nebyli spotřebitelé uvedeni v omyl.“

V čl. 22 odst. 4 dohody TRIPS je stanoveno, že „ochrana podle odstavce 1, 2 a 3 se bude vztahovat na zeměpisné označení, které, ačkoli je doslova pravdivé, pokud jde o území, oblast nebo místo, ze kterého zboží pochází, nepravdivě vzbuzuje u veřejnosti představu, že zboží pochází z jiného území.“

pro určitý typ výrobku nebo služby (místo konkrétního příkladu výrobku nebo služby). Výraz „eau de cologne“ nyní například označuje určitý druh parfému bez ohledu na to, zda byl vyroben v oblasti Kolína nad Rýnem v Německu, či nikoli. Homonymními ZO jsou označení, která se píšou nebo vyslovují podobně, označují však produkty pocházející z různých míst, obvykle v různých zemích. V zásadě neexistuje žádný důvod, proč by nemohly spoluexistovat. Pro tuto společnou existenci však mohou být uloženy podmínky, aby se zamezilo uvádění spotřebitelů v omyl.

Tyto výjimky se promítají v nařízeních EU o ZO zemědělských produktů⁴³. Nařízení přidávají s ohledem na zápis další výjimky, a to v případě názvu, který se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat⁴⁴ a mohl by uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu. Ačkoli tyto zvláštní případy nebudou u nezemědělských produktů pravděpodobně důležité, je třeba zjistit, zda by zvláštnosti nezemědělských produktů odůvodňovaly připojení dalších výjimek nad rámec těch, které jsou stanoveny v dohodě TRIPS.

Otázka:

15. Považujete za nutné stanovit nějaké další výjimky z ochrany ZO, než jsou výjimky stanovené v dohodě TRIPS? Vysvětlete.

2. Na co by se měla ochrana zeměpisných označení vztahovat: průřezový nebo odvětvový přístup?

Odvětvový přístup by stanovil konkrétní pravidla pro různé kategorie výrobků, například pro ty, u nichž jsou obzvláště důležité suroviny (např. kámen). Na evropské úrovni tato struktura v současnosti existuje v zemědělství (kde existují zvláštní nařízení týkající se ZO pro víno, lihoviny, aromatizovaná vína a zemědělské produkty a potraviny), toto rozdělení je však zřejmě dáno především historickými důvody. Alternativou je průřezový přístup – ten by obecně stanovil hlavní prvky systému, jež by se vztahovaly na všechny kategorie produktů.

Otázky:

16. Považujete za nutné rozlišovat mezi různými systémy ochrany v závislosti na kategorii dotyčných nezemědělských produktů (odvětvový přístup)? Pokud ano, uveďte proč.

17. Domníváte se, že by některé produkty měly být z ochrany ZO na úrovni EU vyloučeny? Pokud ano, upřesněte které.

3. Souvislost mezi produktem a územím

3.1 Jak silná by měla být vazba na území?

Zeměpisné označení musí identifikovat produkt jako pocházející z určitého území, z určitého regionu nebo z určitého místa, jestliže jsou jeho jakost, pověst nebo jiné vlastnosti dány zeměpisným původem. Zeměpisná označení se při obchodování používají k provázání kvality, pověsti nebo jiných vlastností produktu s místem původu. Zvláštní „příčinná souvislost“ mezi

⁴³ Např. čl. 6 odst. 1, 4 a 3 nařízení (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

⁴⁴ Ustanovení čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

jakostí, pověstí nebo jinými vlastnostmi produktu a uvedeným zeměpisným původem je nezbytná, jelikož tyto vlastnosti závisejí na přírodních poměrech (konkrétních geologických, hydrologických, půdních a klimatických podmínkách) místa produkce a/nebo na způsobu, jakým s nimi lidská společnost pracuje (tj. know-how, které vyvinuli lidé v této oblasti / zvláštní dovednosti, které si v průběhu let osvojili místní odborníci).

Přirozená vazba může mít různé formy. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. prosince 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin⁴⁵ například stanoví dva druhy ZO pro zemědělské produkty a potraviny: „chráněné zeměpisné označení“ (CHZO) a „chráněné označení původu“ (CHOP). Rozdíl je založen na síle vazby na zeměpisnou oblast. V případě CHZO se v dané oblasti musí uskutečnit jedna z fází produkce, zpracování nebo příprava, zatímco suroviny mohou pocházet z jiné oblasti. V případě CHOP se ve vymezené zeměpisné oblasti musí uskutečnit celý proces produkce a rovněž suroviny musí pocházet z téže oblasti. Přirozené vazby založené na striktně vymezeném pojmu „*terroir*“⁴⁶ jsou ještě silnější v odvětví vína, v němž se u obou druhů ZO musí v dané zeměpisné oblasti uskutečnit všechny fáze produkce. V případě CHOP musí 100 % hroznů pocházet výhradně z dané oblasti; v případě CHZO je tato hodnota stanovena na 85 % a více.

Tato souvislost se zeměpisnou oblastí se může použít i u nezemědělských produktů. V některých případech, jako je mramor a kámen, je síla této vazby srovnatelná se zemědělskými produkty. Použily by se stejné parametry, jak bylo uvedeno výše. V zásadě platí, že čím silnější je vazba, tím věrohodnější a autentičtější je produkt v očích spotřebitele. Některá ZO však mohou být místo na přírodních zdrojích založena zcela na lidské činnosti nebo na pověsti. Ze studie vyplývá, že přísné požadavky na CHOP by splňovalo jen málo nezemědělských produktů, které byly vytipovány jako kandidáti na ochranu ZO⁴⁷.

Otázky:

18. Jak silná by měla být vazba mezi nezemědělskými produkty a jejich místem původu, aby byly tyto produkty v rámci případného nového systému způsobilé pro ochranu ZO?
19. Měl by nový systém dovolovat dva druhy vazby mezi nezemědělskými produkty a oblastí původu (jednu silnější a jednu slabší)?
20. Měly by existovat rozdíly v závislosti na různých typech produktů? Vysvětlete.

3.2 Jakost a specifikace produktu

Zeměpisná označení představují především příslib kvality pro spotřebitele a záruku rovných podmínek pro producenty. Systém zajišťující ochranu ZO proto vyžaduje stanovení konkrétních základních znaků produktu a postupu jeho výroby. Podle právních předpisů EU o zemědělských ZO by veškeré technické informace, které jsou nezbytné k popisu produktu, způsobu jeho výroby a související zeměpisné oblasti, měly být poskytovány producenty při podávání žádosti o zápis. Specifikace produktu je při zápisu za účelem ochrany ZO rozhodujícím faktorem.

⁴⁵ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁴⁶ *Terroir* je pojem používaný ve vinařství, který vlastnosti vína přičítá podmínkám prostředí, v němž byly vypěstovány hrozny.

⁴⁷ Studie, s. 298.

Požadavek na popis znaků zajišťuje u produktu stálou kvalitu, nevyžaduje však její konkrétní úroveň. Toho lze dosáhnout pouze požadavkem na minimální úroveň jakosti. Určení smysluplného měřítka kvality však nemusí fungovat u všech produktů, a stanovení konkrétní úrovně jakosti tak vyžaduje určitý prostor pro uvážení.

Přidaná hodnota ZO je založena na důvěře spotřebitele. Systém ZO musí spotřebiteli zaručit, že zvláštní vlastnosti, jakost nebo pověst ZO budou zachovány během celé doby ochrany. Aby tomu tak bylo, zavádí celounijní systém ZO zemědělských produktů řadu požadavků na kontroly po zápisu, jež mají zajistit plnění specifikací a řádné používání názvu na trhu. Tyto kontroly obvykle provádí určený orgán veřejné moci nebo vybraný a certifikovaný soukromý subjekt. Konkrétní vlastnosti a jakost by však neměly být stanoveny příliš restriktivně. Nadměru podrobný popis by mohl zpomalit inovace produktů, a ačkoli se tradiční produkty nemění příliš často, vyvíjejí se, aby reflektovaly změny v postupech a technologiích. Pozornost by se měla zaměřit na jakost, přičemž tradiční know-how by mělo být otevřeno kreativitě. Designér Carlo Scarpa například ve 40. letech minulého století úzce spolupracoval s předními foukači skla na novátorských technikách, jež jsou nyní součástí tradice muránského skla (Vetro di Murano).

Otázky:

21. Mělo by u nezemědělských produktů smysl nějaké měřítko kvality?
22. Jak by mohlo být toto měřítko definováno?
23. Souhlasíte s tím, že by bylo zapotřebí kontrolovat, zda jsou během celé doby ochrany zachovávány zvláštní vlastnosti, jakost a původ ZO? Vysvětlete.
24. Jak by měly být podle vašeho názoru stanoveny konkrétní vlastnosti produktu, aby se zajistilo, že jakost a zeměpisný původ budou splňovat požadované normy a zároveň nebudou omezovat inovace?

3.3 Pověst produktu

Dalším kritériem, doplňujícím nebo nahrazujícím zvláštní jakost nebo příznačné vlastnosti produktu, může být pověst, kterou lze přičíst zeměpisnému původu. To by umožnilo chránit ZO pouze u produktů, které již mají u zákazníků zavedenou pověst. Tento druh řešení by však znevýhodňoval nové nebo vyvíjené produkty, jež z podstaty věci dosud žádnou pověst nemají.

Otázky:

25. Měly by se pro získání ochrany ZO u nezemědělských produktů vyžadovat „jakost, pověst a jiné vlastnosti“? Nejsou-li nutné všechny tyto prvky, které z nich by se podle vás měly požadovat? Svůj výběr vysvětlete.
26. Co by měly zahrnovat specifikace produktu? Měly by být stanoveny minimální požadavky? (Například s ohledem na četnost, způsob výběru produktů a strany podílející se na jednotlivých fázích produkce a distribuce.)

4. Možnosti zvýšení ochrany

4.1 Harmonizace vnitrostátních právních předpisů

Harmonizace vnitrostátních právních předpisů upravujících ZO by znamenala, že v některých členských státech by bylo nutné nějaký systém ochrany ZO vytvořit, jelikož v současnosti žádný nemají. Aby byla ZO účinně chráněna, musela by se chránit konkrétní označení na celém vnitřním trhu, jinak by hrozilo, že spotřebitelé budou zmateni totožnými ZO u různých produktů pocházejících z různých členských států.

Harmonizace by proto vyžadovala vzájemné uznávání a ochranu ZO vylučující duplicitu. Aby se zamezilo zdvojení, musely by být členské státy schopny identifikovat potenciálně kolidující ZO, a to i v cizích jazycích. To by bylo obtížné, zejména pokud neexistuje námitkové řízení na nadnárodní úrovni. Také by se musel zavést mechanismus řešení sporů v případě podobných označení pocházejících z různých členských států.

Aby se zajistil jednotný přístup k uplatňování a prosazování ochrany ZO, byla by zapotřebí poměrně vysoká míra harmonizace postupů, včetně ustanovení o prosazování. Tato možnost byla zvažována (avšak zavržena) v oblasti zemědělské politiky, kde byla prostřednictvím nařízení zavedena ochrana ZO výhradně na úrovni EU.

4.2 Vytvoření jednoho systému platného v celé EU

Místo harmonizace vnitrostátních právních předpisů členských států EU by bylo možno zřídit jediný systém platný v celé EU. To by zajistilo soudržný systém na celém vnitřním trhu a mohlo by to zajistit i účinnější poskytování služeb prostřednictvím jednotných kontaktních míst a ochranu v celé EU.

Pokud by byl takovýto nový systém na úrovni EU zaveden, otázkou zůstává, zda by měly souběžně s ním fungovat stávající vnitrostátní systémy ochrany ZO. Podobné paralelní systémy již existují, například v oblasti ochranných známek, a v budoucnu se budou používat u patentů. Tyto systémy uplatňují přístup založený na souboru nástrojů, který uživatelům umožňuje si zvolit příslušnou úroveň a rozsah ochrany podle jejich potřeb.

Výhradní systém EU by byl jednodušší, znamenal by však rovněž to, že by ochranu názvů, které jsou z obchodního hlediska důležité pouze v jednom členském státě nebo v jednom regionu určitého členského státu, bylo nutno rozšířit na všechny ostatní členské státy.

Pokud by se používaly souběžné systémy, byly by zapotřebí různé záruky k zajištění hladkého fungování, včetně minimální úrovně harmonizace vnitrostátních právních předpisů s ohledem na jejich interakci s právem EU.

Případným neshodám by bylo možno předejít, pokud by byl na úrovni EU zaveden výhradní a kompletní systém, který by se podobal tomu, jenž je v současnosti zaveden v zemědělství. Jelikož by na vnitrostátní úrovni nebyla poskytována ochrana vztahující se na celou EU, bylo by nutné přijmout přechodná opatření s ohledem na již existující ZO na vnitrostátní úrovni.

Otázky:

27. Postačovala by k účinné ochraně ZO nezemědělských produktů na celém vnitřním trhu harmonizace vnitrostátních právních předpisů, nebo se domníváte, že je nezbytný jeden systém ochrany na úrovni EU?
28. Pokud jste pro jeden systém EU, měly by vedle něho zůstat zachovány vnitrostátní systémy ochrany (např. stávající zvláštní vnitrostátní právní předpisy)? Vysvětlete.

5. Zápis

Zeměpisná označení by mohla být v zásadě chráněna, aniž by byl nutný zápis. V případě neexistence zápisu není nutné zavádět správní postupy pro udělování ochrany. Systémy, které chrání ZO bez zápisu, existují v jednom členském státě (Lotyšsko) a rovněž ve Švýcarsku, kde zákon za účelem ochrany spotřebitelů před klamavým užíváním nezapsaných ZO stanoví zvláštní opatření a postihy.

Absence systému zápisů znamená, že by neexistoval veřejný rejstřík, ve kterém by bylo možné vyhledávat již existující názvy ZO a příslušné vlastníky. To by mohlo vést k nejistotě ohledně existence či rozsahu ochrany. Ztížilo by to rovněž prosazování poskytnuté ochrany. Vzorem pro postup zápisu na úrovni EU by mohly být systémy zemědělských ZO (u kterých již systém zápisů na úrovni EU existuje). To by v případě sporů poskytovalo větší jistotu, zejména co se týká uplatňování práv. Systém se zápisem by zjevně vyžadoval, aby společnosti vykonávaly určité administrativní úkoly (podání žádosti, podání námitek, možné poplatky atd.) spojené s postupem zápisu. To by znamenalo určité správní náklady. Další náklady by vznikaly rovněž v souvislosti s následnou správou (např. prosazování, spory) udělených ZO.

5.1 Úloha vnitrostátních správních orgánů v systému zápisů EU

Pokud by byl schválen systém zápisů, vyvstala by otázka, jak postup zápisu zorganizovat. Žádosti o zápis ZO bude třeba analyzovat podle příslušné místní situace (včetně znalosti vlastností místních surovin, místních tradic atd.). Ponechat tyto úkoly výhradně na jediném ústředním orgánu EU může být obtížné. Jestliže by však o způsobu posuzování podmínek pro poskytnutí ochrany rozhodovali místní odborníci, hrozí, že by se vyvinuly odlišné místní postupy. To by mohlo narušit celkovou soudržnost a věrohodnost systému.

U zemědělských produktů byl tento problém vyřešen prostřednictvím dvoustupňového systému, kdy ústřední orgán svěří tento aspekt analýzy vnitrostátním orgánům, jež jsou nejbližší konkrétnímu zeměpisnému prostředí a lidským faktorům. V rámci tohoto modelu by se jednoznačně rozlišovalo mezi společnými kritérii platnými pro celou EU, která by ověřoval ústřední orgán, a místními zvláštnostmi, jež by byly posuzovány místními orgány.

5.2 Správa rejstříku EU

U zemědělských produktů spravuje v současnosti rejstřík ZO pro celou EU Evropská komise. Rejstřík tohoto typu pro nezemědělská ZO by bylo možno spravovat podobně, nebo lze správu svěřit nové či stávající agentuře EU.

Otázky:

29. Pokud by byl zaveden nový systém, domníváte se, že by měl existovat postup zápisu za účelem ochrany nezemědělských ZO?
30. Myslíte, že by potenciální náklady systému zapisování ZO převážily nad náklady systému bez zápisu?
31. Měl by podle vás postup zápisu zahrnovat vnitrostátní prvek, například ověřování souladu se specifikacemi produktu, uvedenou zeměpisnou oblastí, jakostí, pověstí atd.?

5.3 Náplň postupu

5.3.1 Žadatelé

Bude-li na úrovni EU zaveden postup pro zapisování ZO, bude nejprve třeba určit, kdo by měl být oprávněn požádat o ochranu.

Ve stávajícím unijním systému zemědělských ZO může žádost o zápis zeměpisného označení vázaného na oblasti v EU nebo mimo ni podat seskupení producentů (nebo výjimečně jeden producent). Neexistují žádné důvody, proč by měl být u nezemědělských produktů přístup jiný.

Z výsledků studie však vyplynulo, že v některých členských státech mohou o ochranu ZO požádat obchodní komory, místní komunity, státní orgány nebo spotřebitelská sdružení⁴⁸. Možnost spotřebitelských sdružení a státních orgánů požádat o ochranu ZO může ve specifikacích produktů posilovat aspekt jakosti. Na stanovování pravidel, která se budou vztahovat na výrobní postup, se však musí podílet přímo producenti⁴⁹.

Otázky:

32. Bude-li vytvořen nový systém, měli by být producenti a jejich sdružení jedinými subjekty, které budou moci požádat o zápis nezemědělských ZO, nebo by možnost podat žádost měly mít i jiné subjekty? Pokud ano, uveďte které.
33. Měli by mít možnost podat žádost i jednotliví producenti?

5.3.2 Podávání námitek proti zápisu zeměpisného označení

V zájmu věrohodnosti a právní jistoty systému je zjevně důležité, aby mohly zúčastněné strany podat proti zápisu určitého označení jako ZO námitku. Námitkové řízení by mohlo v první řadě zajišťovat, aby ZO splňovalo požadované podmínky (např. aby se nejednalo o druhový název) a aby ochrana, která má být přiznána, neohrozila starší práva (např. homonymní ZO, ochranné známky). Právní předpisy EU v oblasti zemědělství v současnosti umožňují, aby námitky podávaly orgány členských států nebo třetích zemí či fyzické nebo

⁴⁸ Studie, s. 302.

⁴⁹ Tamtéž, s. 303.

právnícké osoby s oprávněným zájmem usazené ve třetí zemi nebo usazené nebo mající bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost o ZO podána⁵⁰.

Otázka:

34. Pokud by byl vytvořen nový systém, souhlasili byste s tím, že by mělo být zavedeno námitkové řízení a že by mělo být dostupné stejné kategorii zainteresovaných stran, jako je tomu podle pravidel pro zemědělská ZO?

5.3.3 Poplatky

Za zápis ochranných známek a patentů je na celém světě obvykle účtován poplatek, a jak je uvedeno ve studii, poplatky za zápis ZO vybírá devět vnitrostátních orgánů (po přistoupení Chorvatska deset)⁵¹. Poplatky mohou přispívat k pokrytí nákladů na správu zápisů ZO a pomáhají omezit počet žádostí o zápis na seriózní a solidní obchodní projekty. Poplatky mohou na druhé straně odrazovat od využívání systému zejména malá seskupení producentů. V zemědělském odvětví je v současnosti zápis ZO na úrovni EU bezplatný⁵².

Otázky:

35. Mělo by se za ochranu nezemědělských ZO na úrovni EU prostřednictvím zápisu vyžadovat uhrazení poplatku?

36. Jakou výši poplatku za zápis byste považovali za spravedlivou?

6. Rozsah ochrany

6.1 Úroveň poskytované ochrany

V zájmu dosažení kýžených výsledků musí poskytovaná právní ochrana zajišťovat náležitou ochranu před celou škálou jednání a praktik, jež by mohly držitele ZO a spotřebitele poškozovat. Tato ochrana však nesmí představovat neoprávněnou překážku hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

Dohoda TRIPS zajišťuje dva druhy ochrany: obecný režim, který stanoví minimální normy ochrany pro všechny typy produktů (článek 22), a zvláštní režim, který zavádí vyšší úroveň ochrany, a to pouze pro vína a lihoviny (článek 23).

Článek 22 dohody TRIPS stanoví obecnou povinnost členů WTO zajistit ochranu před klamavým užíváním ZO a před takovým užíváním, které představuje akt nekalé soutěže. U zemědělských ZO již EU poskytuje mnohem vyšší úroveň ochrany. V případě zavedení nového systému by tak mohlo být obtížné zdůvodnit rozdílné zacházení s nezemědělskými produkty. To by mohlo mít negativní dopad rovněž na strategii EU usilující o zajištění vyšší úrovně ochrany zeměpisných označení EU ve třetích zemích.

Článek 23 dohody TRIPS však poskytuje mnohem vyšší úroveň ochrany a vyžaduje, aby členové WTO zabránili užívání zeměpisného označení u vín nebo lihovin, které nepocházejí z

⁵⁰ Ustanovení čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

⁵¹ Viz příloha I studie.

⁵² V případě zemědělských produktů a potravin mohou členské státy vybírat poplatek za účelem uhrazení nákladů na správu systému na jejich úrovni (článek 47 nařízení (EU) č. 1151/2012).

místa, které je v příslušném zeměpisném označení uvedeno, i v případech, kdy je uveden i skutečný původ zboží nebo kdy je zeměpisné označení uvedeno v překladu nebo je doprovázeno výrazy jako „druh“, „typ“, „styl“, „napodobenina“. Zeměpisná označení vín a lihovin musí být chráněna i v případě, že by nenáležitě využívání neuvádělo veřejnost v omyl.

Tato vyšší ochrana by producentům nezemědělských produktů nesoucích ZO přinesla značné výhody. Měli by prospěch rovněž z ochrany názvu použitého v překladu do všech úředních jazyků EU nebo doprovázeného výrazy jako „typ“ a „druh“. Zvýšilo by se však riziko sporů mezi producenty, jelikož by mohlo docházet ke konfliktům nejen s ohledem na užívání ZO, ale i ve vztahu k jeho užití v překladu a v určitých výrazech.

Otázky:

37. Jaký rozsah ochrany by se měl v EU poskytovat u nezemědělských ZO?
38. Měla by ochrana poskytovaná nezemědělským ZO odpovídat zárukám, které se již na úrovni EU poskytují zemědělským ZO? Pokud ano, do jaké míry?

6.2 Sledování a prosazování práv spojených se zeměpisným označením

Zeměpisná označení představují svou právní povahou zvláštní práva duševního vlastnictví, tj. nejsou v první řadě soukromým majetkem jednotlivce, nýbrž náležejí celé komunitě producentů, kteří dodržují předem stanovený soubor produktových specifikací a jsou vázáni na danou zeměpisnou oblast. Mohou rovněž ztělesňovat určité hodnoty, jež mají zásadní význam pro celou komunitu, například místní tradice a kulturní dědictví. Z tohoto důvodu orgány veřejné moci často podporují místní producenty výrobků nesoucích ZO při sledování a prosazování jejich práv. Například Evropská unie zavedla u zemědělských ZO ochranu z moci úřední, kdy orgány veřejné moci odpovídají za zavedení systému k ověřování souladu s právními požadavky a zajišťují jeho hladké fungování. Zavedení takového systému u nezemědělských ZO by však pro orgány veřejné moci znamenalo další povinnosti a dodatečné náklady.

Otázka:

39. Jaké jsou vaše preference, pokud jde o sledování a prosazování práv spojených s nezemědělskými ZO? Upřednostňujete systém výhradně soukromý, veřejný, nebo kombinaci obou? Vysvětlete, přičemž pokud možno zvažte opatření k prosazování práv z hlediska účinnosti a nákladů.

6.3 Doba trvání ochrany nezemědělských zeměpisných označení

U některých práv duševního vlastnictví, například patentů a vzorů, by zachování monopolu po velmi dlouhou dobu nebylo pro společnost prospěšné. Jejich právní ochrana je proto časově omezená. V případě ochranných známek a ZO, jež chrání určité názvy, tomu tak zjevně není. Zapsaná ochranná známka Společenství platí například po dobu deseti let ode dne podání přihlášky a poté může být po neurčitou dobu obnovována, a to vždy na dalších deset let. Jednotné ZO pro zemědělské produkty, jehož cílem je zachování regionálního/místního dědictví, tradic a know-how, je chráněno po dobu neurčitou a obnovení není nutné. Většina

členských států, které zavedly zvláštní systém na ochranu ZO nezemědělských produktů, rovněž poskytuje ochranu na dobu neurčitou, aniž by bylo nutné obnovení.

Otázka:

40. Měla by být podle vašeho názoru ochrana ZO u nezemědělských produktů neomezená, pokud jde o dobu trvání, nebo omezená s možností obnovení? Jestliže navrhuje omezenou dobu trvání, jak dlouhá by tato doba měla být?

7. Po zápisu

7.1 Zrušení ochrany

Mohou nastat situace, kdy by poskytnutá ochrana měla skončit i v případě, že je ochrana ZO přiznána na dobu neurčitou nebo že neuplynula dosud stanovená lhůta. Tak tomu může být (stejně jako u zemědělských ZO) například tehdy, když produkty nesplňují podmínky stanovené v příslušných specifikacích nebo když není dlouhou dobu uveden na trh žádný produkt nesoucí dané ZO⁵³. Postup zrušení zápisu by mohl vést orgán pověřený zápisem, nebo alternativně přímo soud. Tento postup by znamenal další úroveň kontroly a přispíval by k celkové věrohodnosti potencionálního systému. Mohl by však vyvolávat nejistotu u držitelů práv a zvyšovat náklady orgánu, který by byl za postup odpovědný.

Otázky:

41. Souhlasíte s tím, že by mělo být možné ZO po zápisu zrušit?

42. Kdo by měl mít možnost požádat o zrušení ZO?

43. Pokud by byl zřízen nový systém, souhlasili byste s tím, aby byl zaveden postup pro zrušení zápisu, a to za stejných podmínek jako u zemědělských ZO?

7.2 Možné konflikty mezi zeměpisnými označeními a ochrannými známkami

Aby se zamezilo právní nejistotě a dezorientaci kvůli kolidujícím názvům, je třeba stanovit jednoznačný vztah mezi možným systémem ZO pro nezemědělské produkty a právem ochranných známek.

Obecnou zásadou práva duševního vlastnictví, jež se vztahuje na ochranné známky, vzory, patenty atd., je to, že platí starší právo (tj. zásada „starší právo má přednost“). Uplatňování této zásady na vztah mezi ochrannými známkami a nezemědělskými ZO by mohlo pomoci celý systém zjednodušit.

Jednotný systém ZO zemědělských produktů obsahuje zvláštní ustanovení o vztahu mezi ZO a ochrannými známkami:

a) pověst starší ochranné známky může bránit zápisu ZO, pokud by zápis ZO mohl uvádět spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity produktu;

⁵³ Článek 54 nařízení (EU) č. 1151/2012.

b) ochranná známka, již se tato situace netýká a o jejíž přihlášení bylo požádáno, jež je zapsána nebo jež je zavedena používáním v dobré víře před datem podání žádosti o zápis ZO na úrovni EU, by měla existovat společně se zapsaným ZO;

c) zápis ZO by měl zabránit zápisu ochranné známky, o jejíž přihlášení bylo požádáno po zápisu ZO, pokud by to bylo v rozporu s ochranou poskytnutou ZO. V tomto případě by měl vnitrostátní nebo evropský úřad pro ochranné známky zápis ochranné známky zamítnout z moci úřední.

V zájmu jasnosti a jednotnosti na úrovni EU lze argumentovat, že stejná pravidla by se měla vztahovat i na ochranu ZO nezemědělských produktů.

Otázky:

44. Domníváte se, že by se na ZO a ochranné známky měla vztahovat zásada „starší právo má přednost“ (tj. vždy platí starší právo)?

45. Měla by mít ZO za určitých okolností přednost před ochrannými známkami? Vysvětlete.

Závěr

Všechny zainteresované strany se vyzývají, aby se zodpovězením konkrétních otázek vyjádřily k záležitostem nadneseným v této zelené knize. Odpovědi je třeba zaslat elektronickou poštou na níže uvedenou adresu tak, aby je Komise obdržela do 28. října 2014: MARKT-CONSULTATION-GIs@ec.europa.eu.

Obdržené odpovědi budou zveřejněny na internetových stránkách GŘ pro vnitřní trh a služby, pokud si nepřejete jinak. Pro získání informací o zpracování osobních údajů a jednotlivých odpovědí doporučujeme seznámit se s prohlášením o ochraně soukromí připojeným k tomuto konzultačnímu dokumentu.